ОПАЗВАНЕ НА МОНОПОЛА НА ДЪРЖАВАТА ВЪРХУ ВНОСА И ИЗНОСА

В следващия 45-годишен период това е основната задача в дейността на митническата администрация. Веднага след 9 септември 1944 г. Петко Стоянов, министър на финансите в първото отечественофронтовско правителство на Кимон Георгиев, поставя в доклад до регентите въпроса за назначаване на директор на митниците, оценявайки голямата роля на митническата институция. С Указ № 21 от 14 ноември 1944 г. на регентите на България на този пост е назначен д-р Иван Каросеров.

Като институция митниците продължават да бъдат към Министерството на финансите. През 1944 г.

Дирекцията на митниците

има в структурата си 4 отдела: административен, касово-счетоводен, тарифен и за контрол на химическите лаборатории. Към нея са също инспекцията на митниците, както и експертната и ревизионната комисия. Тази структура е изпратена на 21 декември 1944 г. на Съюзническата комисия за прилагане на примирието в София по нейно искане.

През следващата година дирекцията претърпява промени – отдел "Административен" става Отделение за прилагане на Закона за митниците, останалите три отдела също стават отделения, а инспекцията се закрива. През 1946 г. се създава Отделение за ревизии и Отдел само с един служител – началник, който освен че замества директора, дава указания на останалите отделения.

Дирекцията се заема с подготовката на нови кадри, осигуряването на държавни жилища за митническите служители (Правилник за държавните жилищни помещения от 1945 г. осъвременява предишните от 1927, 1940 и 1943 г.) и промяната на митническите униформи (ПМС № 585 от 1953 г.).

Законовите актове

в първите години след 9 септември носят духа на времето. Приетият през 1946 г. Закон за изменение и допълнение на Закона за митниците предвижда освобождаване от мита или връщането им в случаи на изгубване на стоки при бомбардировки, а нарочни закони и министерски постановления регламентират изместването на седалищата на митниците от присъединените земи в старите предели на страната, евакуирането на митниците от Беломорието и Македония, безмитното внасяне на съветски книги и списания, вещи в малки количества (като подаръци от близки в чужбина) за задоволяване на лични нужди, забрана на внос на идеологически вредна литература.

Вносно-износната търговия почти изцяло преминава от частния сектор в ръцете на държавата. Въвеждат се адвалорните мита, които според тогавашните решения "най-добре отразяват ролята на митата върху плановото развитие на икономиката."

Законът за митниците от 1906 г., макар и изменян и допълван, не може да отговори на новите изисквания към митниците и през 1948 г. Великото народно събрание гласува нов Закон за митниците, който отменя действалия преди това цели 42 години. В него се уреждат предимно материалноправните отношения между митниците, предприятията и лицата, които внасят и изнасят стоки, като процесуалните разпоредби са оставени за отделните правилници и наредби. Направени са значителни корекции чрез уточняване на понятията за

митническа територия, пограничен пояс, митнически пътища и др. и са определени служебните компетенции на митническите органи. На Министерския съвет се предоставя правото да освобождава от митни сборове в отделни случаи някои стоки, когато това се налага от стопански и други интереси.

Със закона се регулира възможността за контрол върху вноса и износа, осъществяван от създаваните от държавата външнотърговски предприятия. Намалява се срокът за митническо оформяне на стоките.

Забранява се частният внос и износ

на образци и стоки за търговски цели или за производство.

Правят се изменения относно митническия контрол върху багажите на пътниците. Наказателната част на закона е основно променена. Въвежда се диференцирано налагане на митническите наказания за нарушения и контрабанда съобразно степента на вината и обществената опасност на дееца и деянието.

В периода до началото на 50-те години основните функции на митническата администрация са определени така: "да провежда политиката на правителството, като събира мита, такси и берии върху вносните и износните стоки, материали и предмети, да пази във фискално отношение границите и да организира и води борба против контрабандата в разните ѝ прояви, да преследва и наказва контрабандистите и нарушителите на Закона за митниците".

Акцентът е поставен върху борбата с контрабандата.

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПРИСЪСТВЕН ДЕН

Таксите за еднократна публикация в «Държ. вестник» са:

За публикации от търговски характер, включително в за търкване на предпазни конкордати до 100 думи — 3.000 лв.; до 150 думи — 4.500 лв.; за повече от 150 думи по 1.500 лв. за всеки 50 думи или част от толкова.

За всички останали публикации, включително резолюциите за съдилищата за обявяване в несъстоятелност и изпълнение на търговски права до 100 думи — 1.000 лв.; до 150 думи — 1.500 лв.; за повече от 150 думи по 500 лева за всеки 50 думи или част от толкова.

Публикации от частен интерес, включващи се във втората група, се таксуват с 50% повече.

Отделна страница за табелярни и други публикации — 78.000 лева.

Поправки за търговски публикации за 20 думи или част от толкова — 450 лева.

Поправки на останалите публикации за 20 думи или част от толкова — 150 лева, а при от частен интерес с 50% повече.

Съответните суми се вносят напълно и касата на печатницата — бул. «Дондуков» № 51, или по чековата сметка № 80.

Ръкописите се запазват три месеци от тяхното обнародване.

Абонаментът е: годишен 2.500 лв. за България и 5.000 лв. за странство, включително и съдържанието, полугодишен 1.500 лева за България и 3.000 лева за странство. Сумите се внасят на касата при Държавната печатница, бул. «Дондуков» № 51, или по пощенска чекова сметка № 80, като изрезката от чековата бележка служи за оправдателен документ. Абонирането става за една година или за пълното шестмесечие, най-късно до 25 декември (за следващата година) и за второто шестмесечие най-късно до 25 юни (за текущата година). Вестникът започва да се изпраща от деня на получаване в администрацията на «Държавен вестник» известието от чековата служба.

Отделен брой от текущата финансова година струва 20 лв., а от непосредствено минала — 40 лева.

Годишно съдържание на «Държавен вестник» — 150 лв.

Годишно течение от «Държавен вестник», подвързано — 12.000 лв.

Рекламация за неполучени от абонатите броеве се приемат за София в продължение на 8 дни, а за провинцията — до 10 дни от датата, която носи рекламационния брой.

Всичко, което се отнася до вестника, се адресира направо до «Държавен вестник» при Държавната печатница — София.

Година LXX СОФИЯ, събота, 25 декември 1948 година Брой 303

ОФИЦИАЛЕН ОТДЕЛ

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УКАЗ

№ 1778

Президиумът на Великото народно събрание, въз основа на чл. чл. 24 и 35, т. 3, от Конституцията на Народната република България,

Постановява:

Да се обнародва в «Държавен вестник», закона за митниците, приет от Великото народно събрание, в 16-то заседание, държано на 10 декември 1948 година, който гласи:

ЗАКОН

за митниците

ЧАСТ I.

Контрол, обмитване и пазене на митнишките стоки

Глава 1.

Общи положения

Чл. 1. Контролът за изпълнението на разпоредбите за вноса и износа на стоки, събирането на митните сборове и изпълнението на всички други митнишки операции, се извършва от митнишките органи.

Чл. 2. Митнишката територия на Народната република България е ограничена с митнишка линия, която съвпада с държавната гранична линия.

Чл. 3. Митнишко-пограничен пояс на сушата е територията покрай държавната граница на Народната република България, чиято ширина и особените мерки за провеждане на митнишки надзор в нея, се определят от Министерството на финансите, в съгласие с Министерството на вътрешните работи.

Чл. 4. Превозните средства, стоките и пътниците при преминаване през държавната граница на Народната република България, са длъжни да спират на определено място и веднага да се представят на граничната митница.

Чл. 5. Стоките, които се внасят от чужбина или транзитират през митнишката територия на Народната република България, докато не влязат в обращение или не бъдат изнесени от стоката, която и всяка местна стока, предназначена за износ, от обмитването, до изчасването й от страната, се считат за митнишки стоки и подлежат на митнишки надзор.

Забележка. Под «стоки» по смисъл на този закон, се разбира всякакъв вид предмети, прекарвани през границата.

Чл. 6. Пропускането на стоки през митнишката линия се вода, пристанищата на граничните води, които са открити за международни съобщения и въздушните пътища, определени за международно движение.

Чл. 7. Министерството на финансите, в съгласие с Министерството на вътрешните работи, определя и други митнишки пътища и времени митнишки пропускателни пунктове.

Митнишките пътища и местата за преминаване се отбелязват с видими знаци.

Чл. 8. Преминаването на граничната линия и пренасянето през нея на стоки, се позволява от изтрева до залева на слънцето.

Редовно установеното пътнишко и стоково движение през границата, посредством пощенски, железопътни, автомобилни, корабни и въздухоплавателни превозни средства, се позволява през всяко време на денонощието.

Министерството на финансите, в съгласие със съответните министерства, може да определя и за останалото движение, места за преминаване граничната линия през всяко време на денонощието.

Чл. 9. За извършване митнишки формалности извън митниците и митнишките клонове или в района на последните, в извънработното време, за митнишко придружаване на кораби и транспорти със стоки, както и за надзора на стоки в смесените митнишки складове, се събира извънредна такса.

Размерът на тази такса, начинът на събирането и разходването на сумите, се определя от министра на финансите.

Чл. 10. Намерените предмети в територианите води на Народната република България и граничните реки, в близост до граничната линия или изхвърлени на българските брегове от тези води, които и пуснатите такива от въздухоплавателни уреди, подлежат на митнишки надзор и докато не се установи местния им произход, се считат за митнишка стока.

Глава 2.

Превозване с кораби със задгранично плаване

Чл. 11. Пристигането на кораби от чужбина и заминаването им за там, се разрешава в местата, гдето има митници или са открити, съгласно чл. 7, времени митнишки пропускателни пунктове. Списъкът на тези пунктове се публикува в «Държавен вестник».

Чл. 12. Ако поради авария или други непреодолими причини, корабът не може да пристигне до място, гдето има митница, разрешава се разтоварването от кораба на стоки и на места, гдето няма митница.

Чл. 13. При предававане на кораба пред митницата, корабоначалникът е длъжен да попълни и представи писмена декларации със следните данни: а) вид, име и националност на кораба; б) име и презиме на корабоначалника; в) пристанищата, от които е натоварена стоката; г) опис на стоките предназначени за разтоварване, които са превозени без коносаменти; д) списък на превозваните без коносаменти стоки, предназначени за други пристанища в страната или за чужбина; е) опис на корабните провизии и вещите на обслугата; ж) копи-

Законът за митниците от 1948 г.

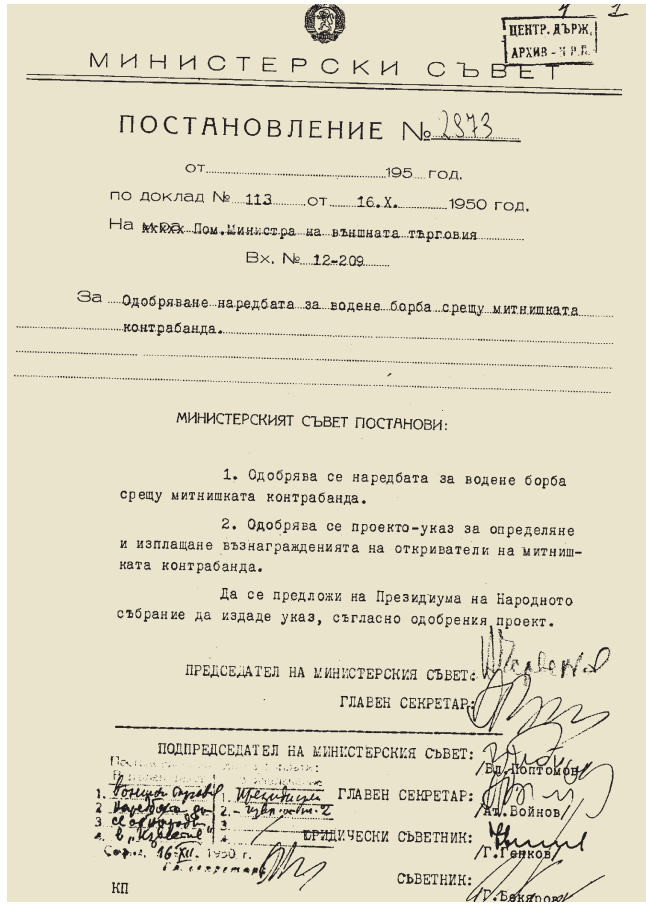

ЦЕНТР. ДЪРЖ. АРХИВ - Н.Р.Б.

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 2873

от ..... 195 год.

по доклад № 113 от 16.X. 1950 год.

На ~~МКРА~~ Пом. Министра на външната търговия

Вх. № 12-209

За Одобряване наредбата за водене борба срещу митнишката контрабанда.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

1. Одобрява се наредбата за водене борба срещу митнишката контрабанда.

2. Одобрява се проекто-указ за определяне и изплащане възнагражденията на откриватели на митнишката контрабанда.

Да се предложи на Президиума на Народното събрание да издаде указ, съгласно одобрения проект.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ПОДПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /Вл. Поптомов/

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР: /Ат. Войнов/

ЮРИДИЧЕСКИ СЪВЕТНИК: /Г. Генков/

СЪВЕТНИК: /Г. Бакярова/

КП

Постановление на МС от 1950 г. за борба с контрабандата

С ПМС № 2873 от 11 декември 1950 г. се одобрява Наредба за водене на борба с митническата контрабанда.

Приетият на 10 декември 1948 г. закон претърпява едно изменение през 1949 г., съгласно което от 1 януари 1950 г. митниците преминават от Министерството на финансите към Министерството на външната търговия.

За периода 1944-1989 г. е

характерна, както впрочем и за цялата държава, честата намеса на партийните органи в дейността на митническата институция. С партийни инструкции вместо законови актове и разпоредби понякога се решават професионални проблеми и се определя митническата политика.

На 26 юли 1954 г. на територията на Русенската митница се въвежда в експлоатация Дунав мост, наречен тогава Мостът на дружбата. Разкриват се и много нови митнически пунктове, за да поемат товарния и пътническия поток, идващ от Румъния.

С установяването на държавен монопол върху външната търговия и плановото регулиране на външнотърговския обмен значително се намалява ролята на мита, които се плащат от външнотърговските обединения. Митническата система отразява различното третиране на вноса и износа, извършван от държавните търговски предприятия за нуждите на народното стопанство. Контролът е съсредоточен предимно върху вноса и износа на стоки от пътниците. Вземат се и съответни мерки за осуетяване на контрабандното пренасяне през българските граници на вредни за здравето стоки, оръжия, боеприпаси и др., търговията с които е забранена съгласно международните задължения или законите на страната.

Закон за митниците от 1960 г.

С него се регламентира отново, че митниците се ръководят от Министерството на външната търговия. Дава се възможност вносът и износът, осъществяван от външнотърговските предприятия, да се извършва само въз основа на представените документи, без да се преглеждат стоките. Намаляват се сроковете за митническа обработка при редовен и временен внос, въвеждат се и улеснения при реекспорта.

Съществени изменения се внасят по отношение на начините за осъществяване на митническия контрол на корабите и във влаковете. Предвиждат се възможности за извършването му в единни железопътни гари между съседни страни, по време на движение, уточняват се взаимоотношенията между митниците и предприятията за превози.

С оглед да се създаде по-голяма гъвкавост при провеждане на митническата политика на страната със закона се разширяват правата на министъра на външната търговия и други заинтересовани министерства или ведомства, относно вземане на контрамерки при неблагоприятно третиране на наши стоки и кораби, освобождаване от митни сборове при особени случаи, откриване на временни митнически пропускателни пунктове и др.

Въвежда се подаване на валутна митническа декларация от пътниците и туристите. Разграничават се митническите нарушения, като на митниците се предоставя право да налагат глоби от един определен минимум до предвиден максимум. С това се създава възможност за диференцирано определяне на размера на глобите в съответствие със степента на вината. Вземат се предвид и смекчаващите и облекчаващите обстоятелства и обществената опасност на дееца и деянието.

С ПМС № 234 от 20 октомври 1960 г. се приема Правилник за приложение на закона. В него се развиват целите на митническия контрол, регламентират се митническите учреждения, техните задачи и др. Със същото постановление се утвърждава и Митническа тарифа за облагане с мита на предмети, внасяни и изнасяни за лично потребление от частни лица.

Поради благоприятното географско положение на България, разведряването на международната обстановка и разширяването на културните и търговските връзки с други държави нараства притокът на чужденци в страната. Във връзка с това с Разпореждане на МС № 1051 от 1960 г. на БНБ се възлага организирането на необходимите бюра за обмяна на валута в граничните пунктове и вътрешността на страната. Освен на ДСП "Балкантурист" банката разрешава и на Управление "Митници" да обменя валута в някои по-слабо оживени гранични пунктове.

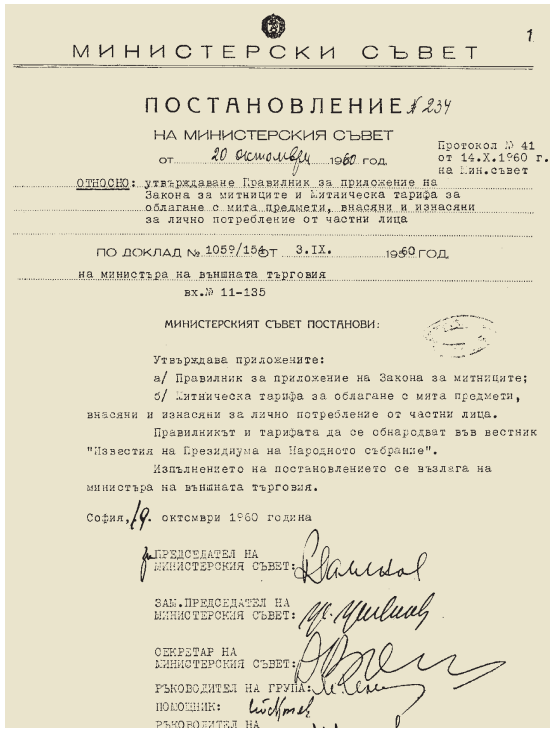

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

1

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 234

НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

от 20 октомври 1960 год. Протокол № 41 от 14.X.1960 г. на Мин.съвет

ОТНОСНО: утвърждаване Правилник за приложение на Закона за митниците и Митническа тарифа за облагане с мита предмети, внасяни и изнасяни за лично потребление от частни лица

ПО ДОКЛАД № 1059/15 от 3.IX. 1960 ГОД. на министъра на външната търговия вх.№ 11-135

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Утвърждава приложените:

а/ Правилник за приложение на Закона за митниците;

б/ Митническа тарифа за облагане с мита предмети, внасяни и изнасяни за лично потребление от частни лица.

Правилникът и тарифата да се обнародват във вестник "Известия на Президиума на Народното събрание".

Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на външната търговия.

София, 19. октомври 1960 година

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

ЗАМ.ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

СЕКРЕТАР НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

РЪКОВОДИТЕЛ НА ГРУПА:

ПОМОЩНИК:

РЪКОВОДИТЕЛ НА

ПМС от 1960 г. за утвърждаване на Правилник за приложение на Закона за митниците

Шест години по-късно, с Разпореждане № 166 на Министерския съвет от 13 август 1966 г. митниците се връщат отново в Министерството на финансите. "Това – пише в доклада на министрите на финансите Димитър Попов и на външната търговия Иван Будинов – ще допринесе за по-пълното провеждане на финансово-валутния контрол на Министерството на финансите и ще осигури срочното и пълно постъпление в бюджета на приходите от външнотърговската дейност."

В изпълнение на т. 1 от Разпореждане № 237 на Министерския съвет от 21 декември 1966 г. и в съгласие с програмата за преустройство и усъвършенстване на законодателството се предлага проект за изменение на Закона за митниците от 1960 г. поради настъпилите промени в икономиката, нарастването на вноса и износа, разширяването на културните, научните и икономическите връзки с други страни. Това води и до следващи промени в закона през 1968, 1969 и 1972 година.

През 1971 г. името на уп-

Така изглежда канцелария в Пловдивската митница до 1956 г.

Митническа униформа от 1965 г. от юбилейната експозиция "Варненската митница през обектива на историята"

равлението е променено на "Митници и митнически контрол" и в този си вид съществува до 1990 г.

Съгласно приетия през 1975 г. нов Правилник за прилагане на Закона за митниците в структурата на финансовото министерство митниците се обособяват като управление с два отдела – "Внос и износ и митнически тарифи" и "Организационно-методически и международни връзки".

100-годишнината от създаването на митническите учреждения

която се навършва през 1979 г., и съвпадането на това събитие с юбилея от Освобождението на България стават подходящ повод за даване "на морална оценка на работата на малобройните и скромни митнически колективи, на техния принос в системата на социалното управление... В последните години дейността на митническите учреждения по преследването на незаконния трафик на наркотици

Юбилеен медал "100 години български митници"

придоби международно признание..." Това са думи от доклада на министъра на финансите Белчо Белчев по повод честването и награждаването на Управление "Митници и митнически контрол" с орден "Народна република България" I степен. Учреден е юбилеен медал "100 години български митници" за награждаване на лица за заслуги към институцията.

Засилването на международния туризъм и преминаването на чужди граждани през страната, разширяването на икономическите и други връзки със съседните държави Турция и Гърция налагат да се потърсят начини и средства за повишаване на пропускателните възможности на граничните пунктове.

В изпълнение на ПМС № 26 от 4 април 1977 г. през 80-те години Министерството на финансите реализира редица мероприятия, между които построяване на сгради за митниците в някои контролно-пропускателни пунктове като Калотина, Аерогара София, Добрич, Оltоманци, Видин, Лом, Свищов и др.

В докладна записка на министъра на финансите Белчо Белчев до Министерския съвет от юни 1980 г. се обосновава необходимостта от създаване на нормални условия за митническо обслужване на гара Свиленград, най-големия граничен железопътен възел в страната, където се извършва проверка на всички международни пътнически и товарни

Тодор Стоянов Панайотов - митнически инспектор, открил за първи път наркотик (хашиш) в Районна митница Свиленград през 70-те години на XX в.

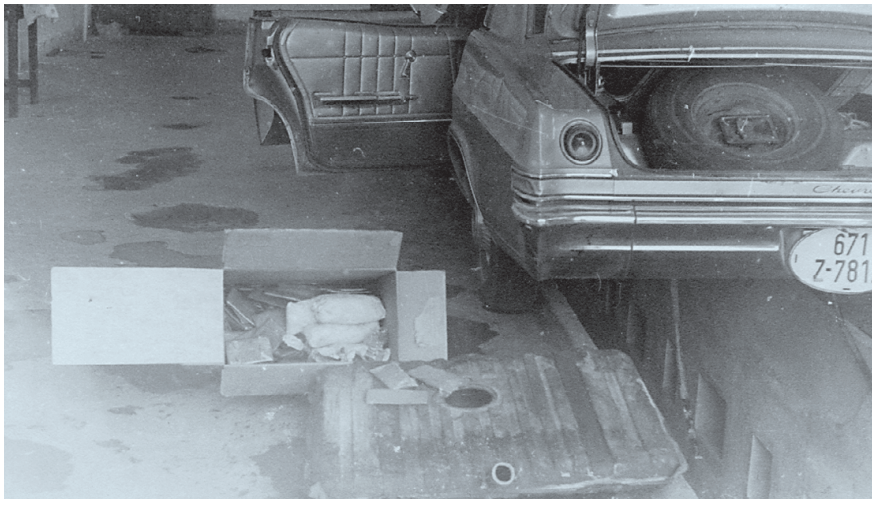

Разкрито нелегално пренасяне на 17 кг хашиш на плочки, 1971 г.

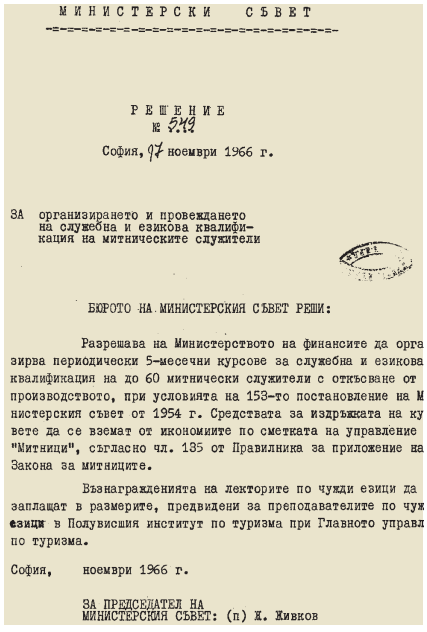

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ
№ 543
София, 17 ноември 1966 г.

ЗА организирането и провеждането на служебна и езикова квалификация на митническите служители

БЮРОТО НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ РЕШИ:

Разрешава на Министерството на финансите да орга зирва периодически 5-месечни курсове за служебна и езикова квалификация на до 60 митнически служители с откъсване от производството, при условията на 153-то постановление на М нистерския съвет от 1954 г. Средствата за издръжката на ку вете да се вземат от икономиите по сметката на управление "Митници", съгласно чл. 135 от Правилника за приложение на Закона за митниците.

Възнагражденията на лекторите по чужди езици да заплащат в размерите, предвидени за преподавателите по чуж езици в Полувисшия институт по туризма при Главното управл по туризма.

София, ноември 1966 г.

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: (п) Ж. Живков

Решение на МС от 1966 г. за повишаване на езиковата квалификация на митническите служители

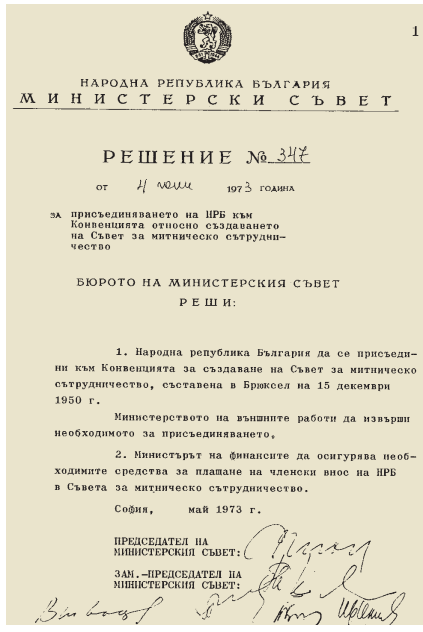

1

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ № 347
от 4 юни 1973 година

за присъединяването на НРБ към Конвенцията относно създаването на Съвет за митническо сътрудничество

БЮРОТО НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ
Р Е Ш И:

1. Народна република България да се присъедини към Конвенцията за създаване на Съвет за митническо сътрудничество, съставена в Брюксел на 15 декември 1950 г.

Министерството на външните работи да извърши необходимото за присъединяването.

2. Министърът на финансите да осигурява необходимите средства за плащане на членски внос на НРБ в Съвета за митническо сътрудничество.

София, май 1973 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

Решение на МС от 1973 г. за присъединяване към Конвенцията за създаване на Съвет за митническо сътрудничество

влакове. Посочва се, че старата сграда на митницата не само няма представителен вид, но ѝ липсват и елементарни удобства, като проверките на българските и чуждите граждани се извършват често на перона на гарата. През същата година се открива финансирането и започва изграждането на сграда за митница на гара Свиленград, която да "осигури удобства за по-бърз и резултатен преглед и същевременно да внушава респект не само с контролните функции на работещите в нея служители, но и със своята вътрешна и външна архитектура".

В периода 1944-1990 г. българската държава и митническата институция установяват контакти и

сътрудничество с други страни и организации

България сключва митнически споразумения с Финландия (1944), Югославия (1956, 1960, 1964, 1973), Чехословакия (1957), Турция (1959, 1974), Полша (1959), ГДР (1960), Австрия (1981).

С Указ № 180 от 1955 г. Президиумът на Народното събрание ратифицира присъединяването на страната към подписания на 16 декември 1949 г. в Брюксел Протокол за изменение на Конвенцията за създаване на Международен съюз за публикуване на митнически тарифи от 5 юли 1890 г. и Правилник за нейното изпълнение, учредяващи Международното бюро за публикуване на митническите тарифи.

Славка Иванова 2004 г.

ПЪРВАТА ЖЕНА НА РЪКОВО

Славка Иванова е с почти тридесетгодишен стаж в системата. Тя постъпва на работа в Софийската митница на 10 март 1948 г. и се пенсионира през 1977 г. Завършила е специалност финанси в Софийския университет. За съжаление тя вече не е между живите. Ето какво споделя Славка през 2004 г. при последното и интервю пред списание „Митническа хроника“:

"В началото започнах като стажант митничар в първа магазия. Половин година покъсно ме направиха инспектор за вътрешен контрол – проверявах квитанциите, за кои стоки колко мито е събрано. След това станах секретар на началника на митницата и се занимавах и със задържаните стоки. Веднъж дори един от проверяващите от по-висша инстанция ме попита: "Как си се съгласила да отговаряш за толкова стока?"

През 1968 г. станах зам.-началник на митницата. Обичах много работата си, нямам нито едно нарушение или наказание. Спомням си, че всяка събота събирах ко-

ДЕН ПОСТ В МИТНИЦИТЕ

През 1959 г. България се присъединява към Конвенцията за митническите улеснения в полза на туризма и Допълнителния протокол към нея, съставени в Ню Йорк, относно вноса на документи и пропагандни туристически материали.

След близо две години – през 1961 г., Съветът за митническо сътрудничество кани България да се присъедини към още три международни митнически конвенции:

❑ Митническа конвенция по карнета АТА за временен внос на стоки, съставена в Брюксел на 6 декември 1961 г., която създава общ митнически режим при изпълнение на формалностите, свързани с временния внос на стоки. България се присъединява към нея през 1964 г.

❑ Конвенция за временен внос на професионални материали, необходими за пресата, радиото, кинематографията и др., съставена също в Брюксел на 8 юни 1961 г.

❑ Митническа конвенция за улесненията, които се дават за внос на стоки, предназначени да бъдат показвани на изложения, панаири, конгреси и др. Съставена е отново в Брюксел на 8 юни 1961 г.

С Разпореждане № 1732 от 27 октомври 1962 г. Министерският съвет одобрява Спогодба за сътрудничество и взаимопомощ по митническите въпроси между социалистическите страни и предлага на Президиума на Народното събрание да я ратифицира. С тази спогодба се дава възможност за установяване на по-тесни връзки между митническите управления на социалисти-

В Пловдивската митница, 1985 г. Вляво - бившият зам.-директор на Агенция "Митници" Димитър Толев

Пред магазията

легите за обсъждане на митнически въпроси. Винаги в разговорите си с тях подчертавах, че трябва да работят честно и почтено.

Дори след като се пенсионирах продължих да ходя в митницата и без заплащане да показвам на колегите какво да правят при различни случаи.

Аз съм първата жена – митничар. Едва 5-6 години след мен започнаха да идват и други жени в системата, които да се занимават с чисто митническа дейност." ❑

Като млада митничарка

ческите страни, предприемане на съгласувани мерки срещу митническите нарушения, опростяване на митническия контрол и намаляване на митническите формалности, както и за уеднаквяване на техните митнически законови разпоредби.

България се включва в работата и на други организации и се присъединява към още конвенции:

❑ Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) на равнище наблюдател – 1967 г.

❑ Митническата конвенция за международен транспорт на стоки под покритието на карнет ТИР (Конвенция ТИР, 1959 г.), в сила за нашата страна от 7 януари 1960 г. България е една от първите държави, които се присъединяват към нея. Ревизираната конвенция ТИР от 1975 г. е ратифицирана през 1977 г. и влиза в сила от 20 април 1978 г.

❑ Международната конвенция за опростяване и уеднаквяване на митническите процедури (Конвенция Киото) – 1982; 1985 г.

През 70-те години се установява сътрудничество между митническите администрации на България и САЩ. Тогава по инициатива на американската страна в България пристига директорът на американските митници. Повод за интереса на САЩ към България е заловеният от българските митници 311 кг морфин база.

Непосредствено след създаването на Службата за борба с наркотиците (DEA) в САЩ през 1973 г. се установяват двустранни контакти между нейни представители и митническата администрация на България. През 1978 г. по тяхна инициатива във Варна се организира Първата световна конференция за сътрудничество в борбата срещу нелегалния трафик на наркотични вещества. Отново във Варна през 1985 г. се провежда Международна митническа конференция за борба с контрабандата.

България става член на Световната митническа организация през 1973 г., а от 1982 г. – на Политическата ѝ комисия.

С Указ № 2242 на Държавния съвет от 14 юли 1987 г. се създават свободни безмитни зони, а малко по-късно се приема Правилник за прилагане на указа. През 1988 г. с разпореждане на Министерския съвет се създават свободни безмитни зони на територите на Русенска и Видинска община, с няколко ПМС от 1989 г. – в Бургас, Пловдив и Свиленград, а през 1991 г. – в Драгоман. ❑

Марин Тетевенски, Велислав Ножаров и Константин Константинов - дългогодишни митнически служители, оставили своя диря в системата